

VISKY ANDRÁS

Így szóltam, nem

Így szóltam: nem talállak, Jóságos Isten,

De nem Téged kerestelek;

Azt mondtam: válaszodra várok, Irgalmas Isten,

De nem Téged szólítottalak;

Hangosan kiáltottam: nyomorúságomból szabadíts meg engem, Megváltó Isten,

De nem a Te könnyөрületességed sokaságában bíztam.

Nem talállak, Reám Várákozó:

a keresést többre tartom a találkozásnál;

Nem jut el hozzám a szó, Engem Szólító:

saját hangom hallásánál nem ismerek nagyobb gyönyörűséget;

Nem ismerem a szabadítást, Rajtam Könyörülő:

a nyomorúságomhoz való jogot szabadságnak tekintem.

Jóságos istennek hívom a keresést, és igaz istentiszteletnek tartom a bolyongást;

Irgalmas istennek hívom a megszólítást, és igaz istentiszteletnek tartom a beszédet;

Megváltó istennek hívom a nyomorúságot, és igaz istentiszteletnek tartom a rabság szeretetét.

Te így szólsz: aki a szív teljességével engem keres, már meg is talált,

mert én vagyok az Út;

Te azt mondog: aki a lélek teljességével engem vár, ahhoz már meg is érkeztem,

mert én vagyok az Igazság;

Te így kiáltasz: aki minden erejével szabadításomban bíz, azt már el is oldoztam a nyomorúságtól,

mert én vagyok az Élet.

Boldog, aki Benned, Te nem kívánatos ábrázatú Megváltó, meg nem botránkozik!

Ámen

*Embernek Fia, amikor befelé forduló tekintettel azt mondjuk: Ámen,
és fölemelkedünk a helyünkről, és kiegyenesedünk;
amikor Áment mondunk annak jeléül, hogy nem hallgattunk el előled semmit,
és egy kevés ideig még így állunk színed előtt az ég visszhangjait hallgatva;
azt mondjuk: Ámen, magunk is visszhangok visszhangjaként,*

egyetlen romolhatatlan szóban elismételve újra mindazt, ami előttünk végbement,

*Elvégeztetett, mondjuk, amikor így szólunk: Ámen,
de pusztai vándorlásunk végére nem jutottunk még;
Legyen meg a te akaratod, kérjük, amikor így szólunk: Ámen,
de tehetetlen félelemmel tekintünk tudatlan gyermekeinkre;
A te nevedre térjen dicséret és dicsőség, ismételjük, amikor így szólunk: Ámen,
de saját népszerűségünk oltárán bőségesen áldozunk.*

*Téged szólítunk, aki Ámen vagy, Megváltónk, kiejtjük még egyszer a szent nevet,
Megérkezünk legvégül Tehozzád, azt mondjuk fennen: Ámen a nagy gyülekezetben is,
hogy egyetlen szóban jusson az Atya elé, amit megnevezni képtelenek vagyunk;
hogy az ima kapuja be ne zárattassék, amikor legbelső szobánkból kilépünk;
hogy meghallgattatásunk reménységét egyedül a Te személyedhez kössük;
hogy félelmeinkben hit, hitünkben pedig félelem lakozzék;
hogy saját igazságunkat mindenkor készek legyünk feladni a szeretet készítésére;
hogy megaláztatásainkat ne öröm nélkül viseljük;
hogy nyitva maradjon az angyalok előtt az ég kapuja.*

Ámen, mondjuk a Teremtő Istenért, aki atyánk.

Ámen, mondjuk a Testté lett Fiúért, aki egy lett közülünk.

Ámen, mondjuk a vigasztaló Lélekért, aki meg nem szűnik esedezni érettünk.

Ámen, mondjuk, Ámen, így szólunk, Ámen.